

- 2) Anden Behandling af „Udkast til Lov om Lønningen for Medlemmerne af den kongl. Landsøver samt Hof- og Stadsret, den kongl. Landsøverret i Viborg samt Kjøbenhavns Criminal- og Politieret“.
- 3) Første Behandling af „Forflag til Lov om Næringskat og Hjelpekaf i Staden Kjøbenhavn“.

Mødet hævet Kl. 5.

Otte og Halvtredstidstyvende Møde.

Fredagen den 16de Maris Aften Kl. 7.

Forhandlingsprotokollen fra forrige Møde blev oplæst og vedtaget.

Det første Nummer paa Dagsordenen var 1ste Behandling af Udkast til Lov om Tillægsbevilling til Finantsloven for 1854—1855. (Udkastet findes i Anhang Sp. 451, og Betænkningen i Anhang B. Sp. 441).

Ordføreren (H. Hage): I Reglen pleier Thinget ikke at nedsette Udvalg, førend Sagen har været til 1ste Behandling; i dette Tilfælde er det derimod skeet, og, da der nu foreligger bestemte Indstillingspuncter, saa kunde der være Fare for, at Flere maatte finde sig opfordrede til at behandle de enkelte Spørgsmaal istedetfor Sagen i dens Almindelighed. Jeg skal for mit Vedkommende stræbe at holde mig til det, jeg betragter som det Vigtigste ved denne Tillægsbevilling, nemlig Spørgsmaalet om Rustningernes Lovlighed og Nødvendighed, — de Rustninger, der have fremkaldt de store Overskridelser i indværende Finantsaar. Der kan vel, efter de Oplysninger, der foreligge for Thinget, ikke være nogen Tvivl om, at der under alle Omstændigheder er begaaet et formelt Grundlovsbrud, idet ikke blot Planen til Udgifternes Udredelse

har været fattet, medens Rigsdagen har været samlet, men de Ministre, der her er Spørgsmaal om, have gjort Indstilling til Hs. Majestæt og erholdt kongelig Resolution for Udredelsen af disse Udgifter, førend Rigsdagen sluttede sine Møder. Dersom det Ministerium, der havde gjort disse Indstillinger og tilraadet Hs. Maj. at give Resolutioner af den Natur som de, der ere meddelte i Betænkningen, ved deres Virksomhed havde vilst et sandt constitutionelt Sindelag, havde agtet Rigsdagens Ret og søgt at udvikle Grundloven i Aand og Sandhed, da vilde jeg for mit Vedkommende have betragtet Rustningerne fra et noget andet Standpunkt, end jeg nu maa see dem; man vilde kunne fremsføre, om ikke en Retfærdiggjørelse, saa dog nogen Undskyldning for, hvad der er skeet, i den Maade, hvorpaa diplomatiske Forhold i Almindelighed betragtes; men jeg idetmindste er ikke istand til at affee fra, at det Ministerium, der har tilraadet og erhvervet Resolution for disse Udrustninger, er det samme, som i mange foldige Henseender, middelbart og umiddelbart, har gjort Angreb paa den danske Grundlov; det er det Ministerium, vi skyldte de piinlige og fordærvelige Oplosninger, den provisoriske Finantslov og den provisoriske Toldlov, Embedsaffættelser, der paa ingen Maade kunne retfærdiggjøres, Præssefølgelserne og endelig Forordn. af 26de Juli 1854. Jeg er ikke istand til at affee fra, at Rustningerne især efter den Maade, hvorpaa der er erhvervet Resolution paa dem, ere et Led i den hele Række af Foranstaltninger, der ere udgaaede fra dette Ministerium, og den Betragtning leder ogsaa ganske naturligt til at forklare Rustningerne som fremkaldte, om ikke udelukkende, saa dog i en ikke uvæsentlig Grad af indre Bevæggrunde, da de ikke ere ganske forklarlige, naar man blot tager Forholdet til Udlandet i Betragtning. Jeg troer derfor, at Rigsdagen, selv om der kunde fremføres meget vigtige Undskyldningsgrunde for, at Rigsdagen i sin Tid var forbigaaet, her skulde havde sin Ret, fordi den ellers vilde give et middelbart Samtykke til et Brud, som i sine Følger kunde blive overmaade farligt. Jeg kan imidlertid ikke undlade med et Par